

การเปรียบเทียบความสามารถด้านสติปัญญาและความเชื่อมั่นในตนเอง
ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างการจัดประสบการณ์
แบบโครงการกับการจัดประสบการณ์แบบสตอรีไลน์

A Comparison of Intelligent Ability and Self-Confidence of the Second Year
Kindergarten Children through the Organization of the Experience
by Project Learning and Story Line Learning

อมรรัตน์ ถึงใจ¹ ประสาท อิศรปริดา² และ ศิริดา บุรชาติ³

Amornrat Tuengjai,¹ Prasart Isarapreeda² and Sirida Burachart³

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

² Ph.D. (Education-Psychological & Cultural Studies) รองศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

³ пр.ด. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านสติปัญญาและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ระหว่างการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรีไลน์ 2) ศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรีไลน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านเสาเล้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 47 คน จาก 2 ห้อง เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 24 คน จัดประสบการณ์แบบโครงการ และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 23 คน จัดประสบการณ์แบบสตอรีไลน์ ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงแล้วสุ่มแบบกลุ่มเพื่อเลือกห้องสำหรับการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถด้านสติปัญญา ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากระหว่าง 0.44 ถึง 0.68 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.40 ถึง 0.73 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.75 แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.31 ถึง 0.65 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83 และแบบสอบถามความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์ทั้ง 2 วิธี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ วิชิตะ 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 ถึง 0.80 และ 0.28 ถึง 0.79 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 และ 0.86 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test (Independent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการ มีความสามารถด้านสติปัญญาและความเชื่อมั่นในตนเอง สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบสตอรีไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรีไลน์ ต่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทั้ง 2 วิธี

คำสำคัญ : การจัดประสบการณ์แบบโครงการ / การจัดประสบการณ์แบบสตอรีไลน์ / ความสามารถด้านสติปัญญา / ความเชื่อมั่นในตนเอง

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to compare intelligent ability and self-confidence among the children through the organization of the experience by project learning and story line learning, and 2) to examine children's satisfaction with the organization of the experience by project learning and story line learning. The sample used in this study was a total of 47 second-year-kindergarten children enrolled in the first semester of academic year 2012 at Ban-Saolao School under the Office of Nakhon Phanom Primary Education Service Area 2. The sample was selected by purposive sampling and then assigned to each of two classes for the two experiments. The treatment group 1 of 24 children was organized with the experience by project learning, while the treatment group 2 of 23 children was organized by story line learning. The instruments used in this study were a 3-alternative test of intelligent ability with 15 items whose difficulty values ranged between 0.44 and 0.68, discrimination power values between 0.40 and 0.73, and entire reliability was 0.75; a 3-alternative self-confidence questionnaire with 10 items whose discrimination power values ranged between 0.31 and 0.65 and entire reliability value was 0.83; and 3-rating scale questionnaire with 12 items asking children's satisfaction with the organization of the experience by both of the methods, whose discrimination power values ranged between 0.25 and 0.80 and between 0.28 and 0.79, and entire reliability values were 0.87 and 0.86 respectively. Statistics used to analyze data were mean, percentage, standard deviation and t-test of independent samples for hypothesis testing. The results of study disclosed as follows: 1) The children who got a treatment of the experience by project learning had a significantly higher intelligent ability and self-confidence than those who got a treatment of the experience by story line learning at the .05 level; 2) the children who got a treatment of the experience by both of the teaching methods – project learning and learning by story line were satisfied with it at high level.

Keywords : Organization of Experience by Project Learning / Organization of Experience by Story Line Learning / Intelligent Ability / Self-Confidence

บทนำ

การจัดการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กที่มีอายุระหว่างแรกเกิดถึง 5 ปี เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจัดการศึกษาของมนุษย์ เด็กวัยนี้เป็นวัยเริ่มต้นชีวิตถือได้ว่าเป็นวัยทองของชีวิต เพราะเป็นวัยที่มีพัฒนาการ ทุกด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา มีความเจริญเติบโตในอัตราสูงสุดโดยเฉพาะในด้านระบบประสาทและสมองเติบโตได้ถึงร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ เป็นระยะที่เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด เป็นช่วงชีวิตที่กำลังสร้างบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยพื้นฐานของตนเอง เด็กวัยนี้เป็นวัยที่ต้องพึ่งพาผู้ใหญ่หากได้รับการอบรม เลี้ยงดู ส่งเสริมอย่างถูกต้องและได้รับการตอบสนอง ชั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอก็เท่ากับได้วางรากฐานที่ดีไว้ กับเด็ก การจัดการศึกษามุ่งเตรียมความพร้อมให้เด็ก ก่อนเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถอบรมเลี้ยงดูและจัดประสบการณ์ที่เหมาะสม กับวัยและความแตกต่างของแต่ละบุคคล ส่งเสริมให้

เด็กพัฒนาจนบรรลุผลตามเป้าหมายที่ต้องการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้นจากกระบวนการที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล และสิ่งแวดล้อมรอบตัวซึ่งกระบวนการดังกล่าวเป็นการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก การเรียนรู้จะเป็นไปได้ดีถ้าเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า มีโอกาสคิดริเริ่มตามความต้องการและความสนใจของตนเอง การจัดประสบการณ์ที่มีบรรยากาศที่ผ่อนคลายเด็กได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้ไม่เคร่งเครียด ทำให้เด็กกล้าคิด กล้าแสดงออกในบรรยากาศที่เป็นมิตรซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กรวิภา สรรพกิจจางาน (2548) ที่พบว่าเมื่อบรรยากาศการเรียนรู้ไม่เครียด เด็กมีอิสระในการทำกิจกรรม ได้ช่วยกันคิด ได้ช่วยกันแก้ปัญหา ทำให้เด็กเกิดความมั่นใจ มีกำลังใจ และกล้าแสดงออก กล้าที่จะตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจและการจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กมีความสุข ไม่เครียด มองโลกในแง่ดี ช่วยส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ

ชนกนาถ จริตชื้อ (2548) ดังนั้นการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่เด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น การจัดประสบการณ์จะต้องตอบสนองพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน โดยบูรณาการให้ครอบคลุม ทั้ง 6 กิจกรรมหลักและจะต้องเป็นกิจกรรมที่เร้าความสนใจ และตรงตามความต้องการของเด็กจะช่วยให้เด็กสนุกสานและมีความสุขหากจัดกิจกรรมสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เด็กก็จะส่งผลต่อพัฒนาการ ของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจะต้องวางแผนการจัดประสบการณ์อย่างเป็นระบบมีการปรับปรุงและพัฒนาแผนให้เป็นแผนการจัดประสบการณ์ ที่มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาผู้เรียนระดับปฐมวัย ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 การจัดประสบการณ์ประจำวันของเด็กปฐมวัยในปัจจุบัน ยังเป็นการให้เด็กได้ห้องและเรียนรู้ตามครูเท่านั้นทำให้เด็ก ขาดทักษะการคิด การตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่กล้าแสดงออกทำให้ได้รับการพัฒนาไม่เต็มตามศักยภาพ ไม่สนองต่อหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ที่มุ่งส่งเสริมและพัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพและความแตกต่างของแต่ละบุคคล จากแนวคิดที่กล่าวมามีผลทำ ให้ครูนำนวัตกรรมการสอนมาใช้ในการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายในระดับปฐมวัยที่เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยมุ่งเน้นใจให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพและเรียนรู้มีความสุข

การจัดประสบการณ์แบบโครงการเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการอีกรูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติอย่างเป็นระบบซึ่งมุ่งส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ร่วมกันวางแผนเพื่อสร้างองค์ความรู้หรือแก้ปัญหาด้วยการศึกษาค้นคว้าทดลองตามขั้นตอนและส่วนประกอบของโครงการ โดยเมื่อปฏิบัติโครงการเสร็จแล้วต้องได้องค์ความรู้ใหม่และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยตรงหรือโดยอ้อมได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550) การจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์ เป็นวิธีการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ขึ้นเองเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ โดยเน้นประสบการณ์และทักษะเดิมของผู้เรียนเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กาญจนา บุญนะ (2549) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์หรือเรียกว่าการกำหนดเส้นทางการเดินเรื่องและใช้คำถามหลักเป็นตัวนำสู่การให้นักเรียนทำกิจกรรม

อย่างหลากหลายเพื่อสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนฝึกการแก้ไขปัญหาต่างๆ ผู้เรียนได้เรียนตามสภาพจริงและสามารถถ่ายโยงความรู้ที่ได้ไปยังชีวิตจริง นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับแหล่งเรียนรู้ได้ทำงานร่วมกัน มีความสุขกับการทำงานร่วมกัน กล้าที่จะแสดงออกซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียววินดีสุข (2548)

จากลักษณะดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรี่ไลน์ซึ่งจะช่วยพัฒนาสติปัญญาและความเชื่อมั่นในตนเองของ เด็กได้เป็นอย่างดี จากผลการประเมินพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านเสาเล้าอำเภอโพธิ์สวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2553 ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าพัฒนาการด้านอื่นๆ และจากการจัดประสบการณ์ประจำวัน ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งคือเด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเองทำให้จัดประสบการณ์ประจำวันได้ไม่ดี และจากผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษา จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ปีการศึกษา 2549 รอบที่ 2 ในมาตรฐานที่ 4 ในด้านการคิดรวบยอด การคิดแก้ปัญหา และคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการเปรียบเทียบความสามารถด้านสติปัญญา ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรี่ไลน์ โดยเน้นการพัฒนาเด็กทางด้านสติปัญญาและความเชื่อมั่นในตนเองเพื่อให้เด็กได้เจริญเติบโตรอบด้านเต็มศักยภาพให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนระดับปฐมวัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านสติปัญญา และความเชื่อมั่นในตนเอง ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรี่ไลน์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรี่ไลน์

สมมติฐานการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรี่ไลน์มีความสามารถด้านสติปัญญาแตกต่างกัน
2. เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรี่ไลน์ มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดประสบการณ์แบบโครงการกับการจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์
 - 1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านสติปัญญา ความเชื่อมั่นในตนเองและความพึงพอใจ
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหาตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 หน่วย ต้นไม้ที่รัก โรงเรียนของเรา ทุ่งนาแสนสวย
3. ระยะเวลาในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้เวลาดทดลองวิธีละ 18 แผน รวมเวลา 36 ชั่วโมง โดยใช้เวลาแผนละ 1-2 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 กลุ่มเครือข่าย ลำน้ำทวย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ทั้งหมด 12 โรงเรียน จำนวน 269 คน
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ โรงเรียนบ้านเสาแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 แล้ว สุ่มแบบกลุ่มเพื่อเลือกห้องสำหรับการทดลอง ได้เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 จำนวน 24 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จัดประสบการณ์แบบโครงการ และเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2/2 จำนวน 23 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 จัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์แบบโครงการ จำนวน 18 แผน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40-5.00$) ซึ่งได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญและได้ทำการทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านโพนจาน ห้อง 2/1 จำนวน 25 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
2. แผนการจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์จำนวน 18 แผน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40-5.00$) ซึ่งได้จากการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญและได้ทำการทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้าน โพนจาน ห้อง 2/2 จำนวน 24 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
3. แบบทดสอบความสามารถด้านสติปัญญา ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากระหว่าง 0.44 ถึง 0.68

โดยใช้สูตร P (บุญชม ศรีสะอาด. 2545) มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.40 ถึง 0.73 ตามวิธีของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด. 2545) และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.75 โดยวิธีของ Lovett (สมนึก ภัททิยธณี. 2551)

4. แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.31 ถึง 0.65 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Item-Total Correlation) และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553)
5. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์แบบโครงการ กับแบบสตอรี่ไลน์เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ วิธีละ 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 ถึง 0.80 และ 0.28 ถึง 0.79 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Item- Total Correlation) มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 และ 0.86 ตามลำดับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนการทดลองด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านสติปัญญาและแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเองพร้อมกันทั้ง 2 กลุ่ม
2. ดำเนินการจัดประสบการณ์ด้วยแผนการจัดประสบการณ์แบบโครงการ กับกลุ่มทดลองที่ 1 และจัดประสบการณ์ด้วยแผนการจัดประสบการณ์ แบบสตอรี่ไลน์ กับกลุ่มทดลองที่ 2 เวลาในการจัดประสบการณ์กลุ่มละ 18 ชั่วโมง ระหว่างการจัดประสบการณ์ ทำการประเมินผลงานของเด็กในแต่ละแผนและทดสอบย่อยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ รวม 3 หน่วย ตรวจสอบให้คะแนนและบันทึกผลไว้ ทั้ง 2 วิธี
3. เมื่อสิ้นสุดการจัดประสบการณ์ทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความสามารถด้านสติปัญญา และความเชื่อมั่นในตนเองด้วยแบบทดสอบชุดเดิม ที่ทดสอบก่อนการทดลอง
4. สอบถามความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย กลุ่มทดลองที่ 1 ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการ จัดประสบการณ์แบบโครงการ และกลุ่มทดลองที่ 2 ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์
5. ตรวจสอบแบบทดสอบความสามารถด้านสติปัญญาแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง และแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านสติปัญญา และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรี่ไลน์ โดยใช้สถิติ t-test (Independent Samples)

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรี่ไลน์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านสติปัญญา และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรี่ไลน์

1.1 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการ มีความสามารถด้านสติปัญญาสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความสามารถด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{x}	S.D.	t	sig
จัดประสบการณ์แบบโครงการ	24	12.75	0.85	2.16*	.04
จัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์	23	12.00	1.45		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{x}	S.D.	t	sig
จัดประสบการณ์แบบโครงการ	24	15.33	2.39	2.04*	.05
จัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์	23	13.96	2.23		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการหาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับการจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการ มีความพึงพอใจในระดับมาก เช่นเดียวกับกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
จัดประสบการณ์แบบโครงการ	24	1.85	0.10	มาก
จัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์	23	1.85	0.12	มาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความสามารถด้านสติปัญญา และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นดังนี้

1.1 เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับการจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์ มีความสามารถด้านสติปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00 ส่วนการจัดประสบการณ์แบบ สตอรี่ไลน์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดประสบการณ์แบบโครงการเป็นรูปแบบการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก โดยสนับสนุนให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น วัตถุ สิ่งของ ผู้ปกครอง ครู และสิ่งแวดล้อมที่เด็กสนใจ เปิดโอกาสให้เด็กได้ศึกษาค้นคว้าทดลองอย่างกลุ่มเล็กในหัวข้อที่เด็กสนใจร่วมกัน เด็กได้ร่วมมือกันวางแผน กำหนดทิศทางการเรียนรู้และใช้ระยะเวลาตามความต้องการของเด็ก เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติเพื่อให้สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้

1.2 การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับการจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

กลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.33 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนนสูงกว่าการจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.96 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดประสบการณ์แบบโครงการเป็นรูปแบบการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี สนับสนุน ให้เด็กปฐมวัยได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น วัตถุประสงค์ของผู้ปกครอง ครู และสิ่งแวดล้อมที่เด็กสนใจ เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดได้ตัดสินใจได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง และใช้ระยะเวลาตามความต้องการของเด็ก เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติเพื่อให้สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉราสอนโห (2551) ได้เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนและหลังเรียนโดยจัดประสบการณ์แบบโครงการผลการวิจัยพบว่าความเชื่อมั่นในตนเอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรี่ไลน์ พบว่าเด็กมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการจัดประสบการณ์ทั้ง 2 วิธี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับการจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์ เป็นการส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยได้ศึกษาเรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง โดยมีครูคอยให้กำลังใจตลอดเวลาการเรียนรู้ โดยมีลักษณะการจัดประสบการณ์ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและจัดกลุ่มแบบละความสามารถ เด็กได้มีโอกาสร่วมกันแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเต็มที่ ทำให้เด็กได้เรียนรู้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สายสุตา สุขวิวัฒน์ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามคิดของเดอบัวโน กับแบบปกติ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรจัดประสบการณ์โดยเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. การจัดประสบการณ์แต่ละวิธีควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัย
3. การจัดประสบการณ์ระดับอนุบาลครูต้องคอยช่วยเหลือแนะนำเด็กในทุกเรื่องและอย่างใกล้ชิด
4. การจัดประสบการณ์ในแต่ละวิธีควรปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์เดิมที่มีอยู่

5. ครูควรสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการเสริมแรงทางบวกที่จะกระตุ้นให้เด็กมีความกระตือรือร้นต่อการเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์แบบโครงการกับแบบสตอรี่ไลน์เพื่อพัฒนา พัฒนาการด้านอื่นๆ เช่น ด้านคณิตศาสตร์ ด้านภาษา เป็นต้น
2. ผู้สอนควรนำการจัดประสบการณ์ทั้ง 2 วิธี ไปใช้กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 กลุ่มอื่น เพื่อพัฒนาและศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์
3. ผู้สอนควรนำการจัดประสบการณ์ทั้ง 2 วิธี ไปทำวิจัยกับเด็กปฐมวัยในระดับชั้นที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาว่าเด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านสติปัญญา ความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความพึงพอใจต่างกันหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรวิภา สรรพกิจจานง. (2548). **การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนแบบฮาร์ทสที่มีต่อความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย**. รายงานผลการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กาญจนา บุญนะ. (2549). **การใช้การเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์เพื่อพัฒนาสติปัญญาของเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนกนาถ จริตชื้อ. (2548). **การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบไฮ/สโคป**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข. (2548). หน่วย
การเรียนรู้สู่การเรียนรู้การสอนแบบบูรณาการเน้น
นักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2550). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ
Backward Design. ภาควิชาหลักสูตร และการสอน
คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

สายสุดา สุขวิวัฒน์. (2555, มกราคม-เมษายน). “การเปรียบเทียบ
ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์และ
ความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการตัด
ประสบการณ์ตามคิดของ โบนินกับแบบปกติ,” วารสาร
มหาวิทยาลัยนครพนม. 2(1) : 43-50.

อัจฉรา สอนโห. (2551). ผลการจัดประสบการณ์แบบโครงการ
ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์และความเชื่อมั่นในตนเอง
ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.